

Vergeten voetballer

Nico Bennik

In de driemaandelijke rubriek De Vergeten Voetballer ditmaal het verhaal van Nico Bennik (51) die drie seizoenen bij MVV 27 onder de lat stond. Ondanks het feit dat hij een razend drukke baan heeft mocht de interviewer toch even onder werktijd langskomen voor een goed gesprek. Met zijn vrouw Astrid was hij net een paar dagen terug van vakantie. Eerst daar maar eens naar vragen.

Vakantie

Astrid en ik zijn dus net terug van het Griekse eiland Karpathos, gelegen tussen Kreta en Rhodos. Het was een vakantie om 'n beetje bij te komen van alle druktes. Eerst even drie dagen helemaal niets doen en ook aan de temperatuur wennen. We hebben vervolgens wel een auto gehuurd om rond te kijken, dorpjes bezocht, een wandeling gemaakt en een wijnboerderij aangedaan.

Nico op kantoor bij Euro Products.

Euro Products

Tja, waar heb ik het dan zo druk mee? Bij Euro Products ben ik verantwoordelijk voor de inkoop, verkoop en productie. Ons bedrijf is importeur en exporteur van hygiëneproducten, onder andere toiletpapier, industrierollen en poetslappen. Dat laatste artikel heeft een aparte afdeling en wordt gemaakt van oude afgedankte kleding. We hebben hier een productiehal waar de poetslappen binnen komen en er vervolgens worden deze lappen verpakt in dozen of plastic zakken. In deze sector zijn wij een van de grootste

bedrijven van Europa.

Hier in Maassluis geeft ik leiding over in totaal 24 mensen. Verder heb ik de verantwoording over 136 mensen in ons productiebedrijf in Kobrin in Wit Rusland. Verder hebben we nog een partner in Polen, Marokko en Tunesië. In balen kopen we de goederen in, verpakken het hier en exporteren dit vervolgens dan naar bijna alle landen in Europa, Japan en Australië. Om de contacten te onderhouden reis ik heel wat af.

Leon Booy

Leon Booy was tot de zomer van 1994 tweede trainer van Rozenburg en zou het jaar erop eerste trainer worden bij MVV 27. Ik keepte zelf in het tweede elftal en hij vroeg of er interesse was om ook die stap naar Maasland te maken. Ons elftal speelde net als het eerste team op het hoogste amateurniveau met wedstrijden tegen onder andere Quick Boys 2, Katwijk 2, Noordwijk 2, eigenlijk dezelfde clubs als waar ons eerste team ook tegen speelde.

Ik wilde eigenlijk ook in een hoogste team keepen met veel meer publiek en veel meer beleving. Vandaar die overstap naar MVV 27.

*Achterste rij van links naar rechts: verzorger Egbert van der Worp, Gert Jan de Lijster, Arno van Nierop, Hugo Goos, Peter Ketting, Hans van Trigt, Jeroen Scheffers, en hoofdtrainer Leo Booy.
Middelste rij: leider Jan Rasens, Cor de Vos, Ronald van der End, René van Lammeren, Jeroen van Zuilen, Ruud van der Hout, Khalid el Khalifi, Arjan de Rek en assistent-trainer Jan Hordijk.
Voorste rij: Khalid Benali, Fred Rijnenberg, Marcel 't Hart, Nico Bennik, Sander van 't Wout, Nourdin Hadji en Peter Broekman.*

Kennismaking bij MVV 27

Het gevoel van de eerste kennismaking van het sportcomplex van MVV 27 was nagenoeg hetzelfde als wat je bij Rozenburg gewend was. Een dorpsvereniging met een ongelooflijke toewijding, veel vrijwilligers, mooi onderhouden velden en een gezellige kantine. Die zaken spraken mij aan.

Ook het feit dat men er een prettige derde helft zou hebben. Gelukkig ging Astrid later dan met mij mee en als zij niet kon dan pakte ik de fiets om thuis te komen. We hebben nogal wat keertjes de kantine afgesloten.

Jeugdijaren

Bij Rozenburg speelde ik in vertegenwoordigende jeugdteams, zoals het Rotterdams Elftal en een blauwe maandag in het Jong Oranje A-team. Dat laatste team stond onder leiding van Bert van Lingen. Je speelde je daarmee in de kijker en samen met een teamgenoot ging ik naar het landelijk spelende A-elftal van het Schiedamse SVV. Als jonge jongen droom je natuurlijk van het betaalde voetbal. In een paar jaar ging men van semiprofessioneel naar fullprof voetbal. Je moet wel over buitengewone eigenschappen beschikken wil je echt verder doorbreken. Van huis uit kreeg je sowieso mee dat dat voetbal wel leuk was, maar dat je prioriteit moest geven aan je studie.

Portretfoto uit augustus 1996.

John van Dijk

Na twee jaar keepen daarginds kwam autodealer John van Dijk in beeld en werden er grote namen naar SVV gehaald. Joop Hiele werd eerste keeper, voor mij was er geen plek meer en ben toen naar Hellevoetsluis gegaan dat net uit de tweede klasse op zondag was gedegradeerd. Hans Venneker was daar destijds trainer en had contacten met Wim Jansen die werkzaam was bij SVV, vandaar mijn overstap naar deze club.

Met mijn brommer ging ik vanuit Rozenburg op en neer naar Hellevoetsluis en heb daar twee jaar in het doel gestaan. Vervolgens ben ik ook weer voor twee jaar naar het eveneens op zondag spelende PFC in Geervliet vertrokken. Tenslotte ging ik terug naar Rozenburg waar ik de strijd aan ging met de met Perry Hoogstad. Uiteindelijk werd ik keeper van het tweede elftal en toen kwam MVV 27 dus in beeld.

Niet verlegen

Ik was een type lijnkeeper, niet supergoed in de hoge ballen van de zijkant, maar voelde me wel sterk in de één op één-situaties en was een meevoetballende keeper. Mijn geringe lengte compenseerde ik met een nogal grote mond en zette daarmee tevens de verdediging op de goede plaats. Je hoorde mij altijd wel duidelijk in de wedstrijd.

Er was veel beleving met al die tegenstanders uit het Westland. Je wilde niet voor elkaar onderdoen en dat hield in dat het stevige partijtjes waren. Je slachtte elkaar iedere keer af en dan ging er een buitenstaander, zoals Nootdorp of DUNO, er als lachende derde met de titel vandoor.

Ik ben trouwens niet begonnen als keeper in de jeugd. Ooit begonnen als spelertje in de spits hadden ze in de C ineens vanwege een blessure een keeper nodig en ben ik maar onder de lat gaan staan. En dat is dus niet meer veranderd.

Naar zondagvoetbal

In april 1995 stopte ik bij MVV 27 vanwege een baan bij een meubelzaak in Rotterdam. Daar zou ik op zaterdag de boekhouding gaan doen. Ik ben toen voor enkele maanden naar de Rotterdamse zondag- vereniging HOV gegaan en speelde daar de voorbereiding mee. Ik miste echter dat dorps voetbal van het Westland met het vele publiek en de beleving. Ook mijn baan bij die meubelzaak zag ik eigenlijk niet meer zitten en nam er toen maar afscheid. Nu kon ik toch weer terugkeren bij MVV 27.

Tijdens mijn studietijd werkte ik in de vrije tijd al bij Vopak, het oude Pakhoed. Door de contacten met een terreinmanager van dat bedrijf ben ik daar in dienst gekomen.

Veel oud-spelers van Maasland zie ik niet meer, maar een goede vriend uit mijn MVV 27-tijd is Hugo Goos en net als ik woonachtig in Rozenburg.

Trainerswisseling

In november 1996 werd trainer Leon Booij aan de kant gezet. Ik kan mij herinneren dat het een hectische periode was. Leon lag best wel goed in de groep, maar in dat seizoen van Excelsior Maassluis gekomen zeer ervaren spelers als Cor van Hoeven, Martin Vermeer en Remco Jansen hadden toch andere ideeën over het voetbal. Zij vormden mogelijk toch een te groot blok voor de toen nog jonge Leon.

Het was dan misschien een minder leuk seizoen, maar ik heb toch louter goede herinneringen aan de club. We hadden een gezellig elftal met routinier Fred Rijnenberg, altijd voorop in de strijd. Ongelooflijk hoe hij nog voetbalde op zijn leeftijd toen, hij was destijds al 39 of 40 dacht ik. Als je verloren had, werd er even tegen je gemopperd, maar kreeg je uiteindelijk toch wel 'n biertje. Maar als je gewonnen had ging het dak vaak eraf, zo gezellig was het in de kantine.

Er werd al weer snel uitgekeken naar de volgende wedstrijd. Nieuwe wedstrijd, nieuwe kansen!

Adrie Poldervaart

Na drie jaar in Maasland ben ik weer op de zondag 1 jaar bij PFC en daarna 2 jaar bij Wit Rood Wit (WRW) uit Brielle gedurende twee jaar en vervolgens bij OHVV. Daar was Adrie Poldervaart speler/trainer en op 'n gegeven moment in 2003 kreeg ik te maken met een hernia. Trainen en spelen ging niet meer en zodoende ben ik er 'n jaar uit geweest. Adrie was ook fysiotherapeut en kon mij dus de nodige behandelingen geven. Gedurende dat revalidatiejaar opperden een aantal voormalige eerste elftalspelers om gezamenlijk in een lager elftal te gaan spelen. Dat resulteerde uiteindelijk in seizoenen met veel grote overwinningen en dito kampioenschappen.

Weekendjes uit

Vijf jaar geleden zijn we daar mee gestopt, maar als spelers hebben we nog altijd veel onderling contact. Het eerste weekend van januari gaan we dan al op vrijdagmiddag naar Noordwijk. Om twee uur melden we ons daar aan, kleden ons om en gaan eerst een uurtje op het strand voetballen en dronken dan op de kamer ons eigen meegebrachte biertjes. 's Avonds gingen we dan vervolgens de wijde wereld in. Op de zaterdag speelden we dan nog een vriendschappelijk potje tegen teams met oud-eerste elftalspelers, bijvoorbeeld die van Valken 68 of Rijnvogels. Om nu nog enigszins fit te blijven ben ik lid van een fitnessvereniging en doe daar onder andere aan spinning en body pumping.

Egbert van der Worp

Egbert deed in die Maaslandse periode altijd de warming-up met mij. Hij schoot eens de bal op mij af en mijn hand zat tussen de bal en de paal. Ik wilde de bal uit het doel tikte en toen sloeg mijn vinger uit de kom. Een raar gezicht dat deze vinger ineens bovenop je hand kwam te liggen. Ik zei tegen hem: "Ik geloof dat er iets niet goed gaat". Met veel pijn deed ik mijn handschoen uit en hij werd behoorlijk bleek. "En wat nu?", vroeg hij. "Nou, trekken", antwoordde ik. In de kleedkamer maakte we de hand koud en vervolgens werd er aan die vinger getrokken, totdat deze weer evenwijdig lag met de anderen.

Egbert was een beer van een vent, maar dit werd hem toch allemaal iets te veel. We deden er nog tape omheen en ik ben met veel pijn in het doel gaan staan. Deed alles om maar te kunnen voetballen.

Moestuin

Veel tijd voor hobby's is er niet, maar thuis in Rozenburg heb ik een moestuin. Dat geeft een heerlijke ontspanning buiten mijn werk. Je hoeft niet van zo'n tuin te leven, maar het is wel leuk wanneer je ziet dat de aardappelen of bonen

goed groeien. Vorig jaar was het een drama met dat sterk wisselende weer en dit jaar moest je alleen veel bijgieten. Onze vereniging heeft gelukkig een goed waterleidingsysteem, zodat je eenvoudig je tuin kan voorzien van water. Er lopen hier veel oude mannen rond op het terrein en je leert veel van ze. Tussen de bedrijven door drinken we gezellig 'n biertje.

Iets heel anders, Astrid en ik hebben geen kinderen. Gelukkig hebben mijn zusjes die wel en kan ik zo nu en dan (*zegt hij hard lachend*) als suikeroom optreden.

Begin september 1995, hoofdtrainer Leon Booy (links) en assistent Arwin Verburch.